DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXIII | Warszawa, dnia 15 października 1946 r. | Nr 11

TREŚĆ:

Część A.

Dział Ogólny.

Poz. 161. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o kompetencji dyrektora Departamentu Finansowego w Ministerstwie Komunikacji co do zezwalania na odpisywanie strat w pieniądzach, materiałach i inwentarzu . . . . str. 216

Poz. 162. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 września 1946 r. o organizacji służby ochrony kolei państwowych . . . . str. 216

Poz. 163. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów kolej państwowych co do odpisywania strat zarządu kolejowego w pieniądzach, materiałach i inwentarzu str. 219

Poz. 164. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów k.p. co do zezwalania na dodatkowe roboty i świadczenia nieprzewidziane w czasie zawierania umowy . . . . str. 220

Poz. 165. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 września 1946 r. w sprawie odbioru robót od przedsiębiorców na PKP . . str. 220

Poz. 166. Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 18 września 1946 r. o posiłkowaniu się przez niekolejowe urzędy (organa) działu komunikacji, niezespolone z władzami administracji ogólnej, przepisami biurowymi obowiązującymi w M.K. i w urzędach PKP str. 220

Dział Personalny.

Poz. 167. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 września 1946 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1945 r., o dodatkach parowozowych za czas służby na parowozie str. 220

Poz. 168. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1946 r. o służbie przygotowawczej i o egzaminach dla funkcjonariuszów państwowej służby drogowej w dziale Min. Komunikacji, zaliczonych do kategorii funkcjonariuszów niższych (dróżników) str. 221

Dział Ruchu Kolowego.

Poz. 169. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 września 1946 r. w sprawie wydania „Instrukcji dla kierownika biura wagonowego na stacji" . . . . str. 224

Dział Budowy i Utrzymania Kolei.

Poz. 170. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 sierpnia 1946 r. w sprawie powierzenia I Oddziałowi Drogowemu w Warszawie czynności związanych z utrzymaniem (konserwacją) budynków administrowanych przez Ministerstwo Komunikacji . . str. 224

Poz. 171. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1946 r. o trybie postępowania przy sporządzaniu przez pracowników kolejowych projektów bocznic dla instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych str. 224

Poz. 172. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 września 1946 r. w sprawie wydania „Instrukcji do walki ze śniegiem na kolejach N. D25" . . . . str. 225

Dział Mechaniczno-Kolejowy.

Poz. 173. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 września 1946 r. w sprawie wydania „Instrukcji dla przemywacza kotłów parowych" . . . . str. 226

Dział Dróg Kołowych.

Poz. 174. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 września 1946 r. w sprawie wykonywania pracy przez dróżników . . . . . str. 226

Część C.

Poz. 175. Uchwała Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. o zatwierdzeniu Statutu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot". . . . . str. 226

Poz. 176. — 185. Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dz. U. R. P. dotyczących częściowo lub interesujących dział komunikacji . . . . str. 229

Sprostowanie:

Sprostowanie omyłki w Nr 8 „Dz. Urz. M. K.". str. 229

DZIAŁ OGÓLNY.

161

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o kompetencji dyrektora Departamentu Finansowego w Ministerstwie Komunikacji co do zezwalania na odpisywanie strat w pieniądzach, materiałach i inwentarzu.

Niniejszym zarządzam:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów departamentów w Ministerstwie Komunikacji w sprawach finansowo-gospodarczych, oraz kompetencji dyrektora Biura Personalnego w sprawach zapomóg i nagród pieniężnych (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 62) dodaje się w § 2 na końcu nowy pkt „3)" o brzmieniu następującym:

„3) zezwalanie na odpisywanie wszelkich strat w pieniądzach, materiałach i inwentarzu, powstałych z winy lub bez winy pracowników, z wyjątkiem braków kasowych, jeżeli suma, którą ma się odpisać, nie przekracza 250.000 zł w pojedyńczym przypadku."

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r.

Nr I. 1—01/28/46.

162

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 września 1946 r. o organizacji służby ochrony kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) i uchwały Rady Ministrów z dnia 8 marca 1945 r., zarządzam co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Zadanie służby ochrony kolei.

Służba ochrony kolei polega na:
1) sprawowaniu nadzoru nad przestrzeganiem porządku na kolejach, zarządzanych przez przedsiębiorstwo P. K. P. na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 961);
2) ochronie mienia P. K. P. lub P. K. P. powierzonego.

§ 2.

Podział sieci P. K. P. w zakresie służby ochrony kolei.

1. W zakresie służby ochrony kolei sieć P. K. P. dzieli się na okręgi ochrony kolei państwowych, odpowiadające okręgom dyrekcyjnym kolei państwowych.

2. Okręgi ochrony kolei państwowych dzielą się na oddziały ochrony kolei państwowych, odpowiadające terenowo oddziałom ruchowo-handlowym k. p.

3. Budynki, w których mieści się Ministerstwo Komunikacji, dyrekcje okręgowe kolei państwowych i inne urzędy (biura) kolei państwowych, znajdujące się poza obszarem kolejowym, pozostają pod opieką najbliższych terytorialnie oddziałów ochrony kolei państwowych.

4. Oddziały ochrony kolei państwowych dzielą się na posterunki pierwszej i drugiej kategorii oraz na oddziały lotne ochrony kolei państwowych.

§ 3.

Organa powołane do służby ochrony kolei w szczególności do ochrony mienia kolei.

1. Służbę ochrony kolei w przedsiębiorstwie P. K. P. wykonują organa ochrony kolei, wymienione w § 24, powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r.

2. Przepisy niniejszego zarządzenia nie uchylają obowiązku ochrony mienia P. K. P. lub P. K. P. powierzonego, nałożonego na wszystkich pracowników kolei państwowych, na podstawie § 19 ust. 2 i § 26 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299).

§ 4.

Organa ochrony kolei.

1. Do organów ochrony kolei w przedsiębiorstwie P. K. P. zalicza się:

1) organa służby ochrony kolei państwowych, zwanej w dalszym ciągu „Służbą O. K."; do organów służby O. K. zalicza się Komendanta Głównego Służby

O. K. i jego zastępców oraz podległy im aparat kontrolny, komendantów okręgowych i oddziałowych Służby O. K., komendantów posterunków pierwszej i drugiej kategorii, komendantów oddziałów lotnych, przodowników, starszych strażników i strażników;

2) inne organa ochrony kolei, mianowicie: zawiadowców stacji (mijanek, przystanków osobowych, agentur stacyjnych), dyżurnych ruchu, kierowników ekspedycji, kasjerów, magazynierów, zawiadowców celnych agencji, kierowników pociągów, konduktorów, zawiadowców odcinków drogowych, zawiadowców odcinków sygnałowych, mostowniczych, torowych, dróżników, nastawniczych, zwrotniczych, ustawiac. i przetokowych.

2. Organa Służby O. K. pełnią wyłącznie służbę ochrony kolei, inne zaś organa ochrony kolei pełnią ją obok swoich zwykłych czynności służbowych.

3. Uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbową organów ochrony kolei wskazanych w ust. 1 pkt. 2), określi osobna instrukcja, zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.

4. Wszystkich pracowników Służby O.K. obowiązuje przestrzeganie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o słu bie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 52 z 1945 r., poz. 299), oraz odpowiednich regulaminów i instrukcji służby ochrony kolei.

§ 5.

Obowiązki wszystkich kierowników jednostek służbowych, podległych DOKP w zakresie ochrony kolei.

1. Wszyscy naczelnicy (zawiadowcy, kierownicy) jednostek służbowych, podległych DOKP obowiązani są czuwać nad porządkiem i nad mieniem PKP lub PKP powierzonym, osobiście oraz przez swoich zastępców i kontrolerów.

2. Naczelnicy (zawiadowcy, kierownicy) jednostek służbowych, podległych DOKP po winni zawiadamiać właściwych terytorialnie komendantów oddziałowych Służby O. K. o wszelkich niewłaściwościach w wykonaniu obowiązków służbowych przez organa Służby O. K., pełniących służbę na terenie poszczególnych jednostek służbowych, jako też powinni przesyłać im swoje wnioski i uwagi, mające na celu usprawnienie służby ochrony kolei.

§ 6.

Zakłady pomocnicze w służbie ochrony kolei.

W Służbie O. K. istnieją następujące zakłady pomocnicze:

1) Zakład Rusznikarski;

2) Zakład Tresury Psów.

Rozdział 2.

Ochrona kolei w Ministerstwie Komunikacji.

§ 7.

Kierownictwo naczelne służby ochrony kolei.

1. Kierownictwo i nadzór naczelny nad Służbą O. K. w całym przedsiębiorstwie PKP. sprawuje Komendant Główny Służby Ochrony Kolei Państwowych, zwany w dalszym ciągu Komendantem Głównym, i jego zastępcy, wszyscy mianowani i zwalniani ze służby przez Ministra Komunikacji.

2. Do pomocy w kierownictwie i nadzorze naczelnym nad Służbą O. K., Komendantowi Głównemu przydaje się Komendę Główną służby Ochrony Kolei (§ 8).

3. Komendant Główny jest odpowiedzialny za stan Służby O. K. w całym przedsiębiorstwie PKP. W zakresie Służby O. K. porozumiewa się bezpośrednio z zainteresowanymi departamentami i biurami M. K. oraz podlega bezpośrednio Ministrowi Komunikacji.

4. Komendant Główny dowodzi Służbą O. K., mając na uwadze interes przedsiębiorstwa PKP i potrzeby obrony Państwa, oraz jest w zakresie ochrony kolei zwierzchnikiem służbowym i innych organów ochrony kolei (§ 4 ust. 1 pkt. 2).

5. W ramach przepisów ust. 3, Komendant Główny:

1) czuwa nad utrzymaniem ładu, porządku i ochrony mienia całego przedsiębiorstwa PKP, przede wszystkim nad należytą ochroną przewozów kolejowych oraz szczególnie ważnych obiektów kolejowych, oraz ustala metody strzeżenia obiektów mienia PKP lub PKP powierzonego;

2) czuwa nad należytym zorganizowaniem i wyszkoleniem także innych organów ochrony kolei w całym przedsiębiorstwie PKP;

3) jako zwierzchnik wszystkich organów Służby O. K. w przedsiębiorstwie PKP, ma prawo stosowania w stosunku do organów Służby O. K. sankcji karnych przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299).

6. Komendant Główny dokonywa inspekcji Służby O. K. na całym obszarze PKP i w przypadkach aktu sabotażu lub zagrożenia życiu podróżnych lub mieniu PKP ma prawo wydawać nawet z przekroczeniem swoich kompetencji, niezbędne polecenia i wskazówki służbowe także właściwym organom kolei, o każdym jednak przekroczeniu swojej kompetencji zawiadamia bezzwłocznie zainteresowanego dyrektora kolei państwowych.

7. Komendant Główny wydaje rozkazy i zarządzenia oraz regulaminy służbowe, jak również opracowuje projekty zarządzeń Ministra Komunikacji w zakresie Służby O. K. w porozumieniu z zainteresowanymi departamentami i biurami Ministerstwa Komunikacji.

8. W zakresie kompetencji, określonych w niniejszym paragrafie Komendant Główny porozumiewa się bezpośrednio z wszystkimi władzami (urzędami) państwowymi I i II instancji, jak również z władzami samorządowymi.

§ 8.

Komenda Główna Służby Ochrony Kolei.

1. Komenda Główna, Służby Ochrony Kolei zwana w dalszym ciągu „Komendą Główną", jest organem pracy Komendanta Głównego wchodzącym administracyjnie w skład Biura Personalnego Ministerstwa Komunikacji. Komenda Główna dzieli się na odpowiednią ilość referatów, w granicach etatów, ustalonych przez Ministra Komunikacji.

2. Szczegółowy podział czynności i tryb pracy w Komendzie Głównej określi regulamin zatwierdzony przez Ministra Komunikacji.

§ 9.

Pomoc i zastępstwo Komendanta Głównego.

1. Komendantowi Głównemu przydani są do pomocy zastępcy, instruktorzy i kontrolerzy oraz aparat pomocniczy Komendy Głównej przewidziany etatem, zatwierdzonym przez Ministra Komunikacji.

2. Zastępcy Komendanta Głównego załatwiają sprawy poruczone im przez Komendanta Głównego, wydają decyzję w granicach otrzymanych przez Komendanta upoważnień i są odpowiedzialni przed Komendantem Głównym za wypełnienie poruczonych im zadań.

3. Jeden z zastępców Komendanta Głównego, wyznaczony na jego miejsce przez Ministra Komunikacji, zastępuje Komendanta Głównego w czasie jego nieobecności na służbie. Na zastępującego przechodzi zakres działania i odpowiedzialność służbowa Komendanta Głównego.

4. Instruktorzy i kontrolerzy Służby O. K. pełnią z ramienia i w imieniu Komendanta Głównego służbę kontrolną nad organami ochrony kolei w całym przedsiębiorstwie PKP.

Rozdział 3.

Ochrona kolei w D. O. K. P.

§ 10.

Kierownictwo i nadzór nad służbą ochrony kolei w okręgu dyrekcyjnym.

1. Kierownictwo i nadzór nad Służbą O. K. w okręgu dyrekcyjnym sprawują komendanci okręgowi Służby O. K., zwani w dalszym ciągu „Komendantami okręgowymi", wraz z zastępcami, wszyscy mianowani i zwalniani ze służby przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora kolei państwowych.

2. Do pomocy w kierownictwie i nadzorze komendantowi okręgowemu przydaje się komendy okręgowe Służby O. K., wchodzące w skład DOKP.

3. Komendant okręowy jest odpowiedzialny za stan służby ochrony kolei w całym okręgu dyrekcyjnym i podlega bezpośrednio dyrektorowi kolei państwowych.

4. Komendant okręgowy dowodzi organami Służby O. K. w całym okręgu dyrekcyjnym oraz bezpośrednio komendą okręgową i wykonywa kontrolę Służby O. K. w całym okręgu.

5. W ramach przepisów ust. 3 komendant okręgowy:

1) organizuje Służbę O. K. w okręgu oraz czuwa nad jej wyszkoleniem, jak też nad szkoleniem organów ochrony kolei, nie wchodzących w skład Służby O. K. w porozumieniu z właściwymi organami PKP;

2) stawia wnioski w sprawach nadania organom ochrony kolei uprawnień do pełnienia służby z bronią oraz co do udzielania tym organom prawa nakładania grzywien drogą doraźnych nakazów karnych;

3) wykonywa kontrolę Służby O. K. w okręgu;

4) w zakresie spraw personalnych organów Służby O. K. komendant okręgowy posiada kompetencje takie, jak naczelnik służby w DOKP;

5) wydaje w nagłych wypadkach decyzje, przekraczające jego kompetencje, będąc obowiązanym do równoczesnego zameldowania o nich Komendantowi Głównemu, oraz powiadamiania o nich pisemnie dyrektora kolei państwowych.

6. Szczegółowy zakres czynności komendantów okręgowych określi oddzielna instrukcja zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.

§ 11.

Komenda okręgowa służby ochrony kolei.

1. Komenda okręgowa jest organem pracy komendanta okręgowego. Komenda okręgowa dzieli się na odpowiednią ilość referatów, w granicach etatów, ustalonych przez Ministra Komunikacji.

2. Szczegółowy podział czynności i tryb pracy w komendzie okręgowej określi regulamin, zatwierdzony przez Ministra Komunikacji na wniosek Komendanta Głównego.

§ 12.

Zastępstwo komendanta okręgowego służby ochrony kolei.

Jeżeli Komendant okręgowy nie może pełnić czynności służbowych, dowództwo komendy okręgowej obejmuje zastępca komendanta. Na zastępującego przechodzi zakres działania i odpowiedzialność służbowa komendanta okręgowego.

§ 13.

Komendanci oddziałowi i komendanci oddziałów lotnych.

1. Komendantowi okręgowemu bezpośrednio podlegają komendanci oddziałowi i komendanci oddziałów lotnych.

2. Komendantom oddziałowym podlegają bezpośrednio komendanci posterunków Służby O. K. I i II kat. Ilość, siedziby i podział posterunków na kategorie oraz ilość oddziałów lotnych zatwierdza dyrektor kolei państwowych na wniosek komendanta okręgowego, w granicach etatów, ustalonych przez Ministra Komunikacji.

3. Zakres czynności komendantów oddziałowych, komendantów oddziałów lotnych i komendantów posterunków oraz szczegółowy podział czynności i tryb pracy w podległych im organach określi oddzielna instrukcja, zatwierdzona przez Ministra Komunikacji na wniosek Komendanta Głównego.

Rozdział 4.

Zakłady pomocnicze w służbie ochrony kolei.

§ 14.

Zakład Rusznikarski.

1. Zadaniem Zakładu Rusznikarskiego jest naprawa i udzielanie wskazówek co do konserwacji broni, używanej w Służbie O. K.

2. Na czele Zakładu stoi kierownik, powoływany i zwalniany ze służby przez Ministerstwo Komunikacji na wniosek Komendanta Głównego.

3. W skład Zakładu wchodzi odpowiednia ilość sił fachowych i pomocniczych, zatrudniona na podstawie umowy o pracę, w granicach normowania stanowisk, ustalonego przez Ministra Komunikacji.

4. Szczegółowy zakres działania i organizacji Zakładu ustali Instrukcja zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.

§ 15.

Zakład Tresury Psów.

1. Zadaniem Zakładu Tresury Psów jest nabywanie, racjonalna hodowla, tresura i szkolenie psów, przeznaczonych do Służby O. K.

2. Na czele Zakładu stoi kierownik, powoływany i zwalniany ze służby przez Ministerstwo Komunikacji, na wniosek Komendanta Głównego

3. W skład Zakładu wchodzi odpowiednia ilość sił fachowych i pomocniczych, zatrudniona na podstawie umowy o pracę, w granicach normowania stanowisk, ustalonego przez Ministra Komunikacji.

4. Szczegółowy zakres działania i organizacji Zakładu ustali instrukcja zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.

§ 16.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 lipca 1939 r. o organizacji służby ochrony kolei państwowych, oraz o zmianie przepisów o podziale czynności w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 31, poz. 159), zmienione zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 27 grudnia 1945 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 175).

Nr I. 1-115/3/46.

163

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów kolei państwowych co do odpisywania strat zarządu kolejowego w pieniądzach, materiałach i inwentarzu.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam, co następuje:

W przepisach o podziale czynności w DOKP (Dz. Urz. M.K. z 1934 r. Nr 9. poz. 54 w § 2 ust. (2) w pkt. 7) litera „g)" zmieniona zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 14 grudnia 1945 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 162) otrzymuje następujące brzmienie:

„g) przypisywanie do zwrotu braków w pieniądzach, materiałach lub inwentarzu, oraz wszelkich innych strat i szkód powstałych z winy pracowników; zezwalania na odpisywanie wszelkich strat w pieniądzach, materiałach i inwentarzu powstałych z winy lub bez winy pracowników, z wyjątkiem braków kasowych, jeżeli suma, którą ma się odpisać nie przekracza 5.000 zł. w jednym przypadku a 50.000 zł w stosunku rocznym".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r.

Nr I. 1-110/12/46.

164

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1946 r. o rozszerzeniu kompetencji dyrektorów kolei państwowych co do zezwalania na dodatkowe roboty i świadczenia nieprzewidziane w czasie zawierania umowy.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam, co następuje:

W przepisach o podziale czynności w DOKP § 2 ust. (1) pkt. 39) dotyczący kompetencji dyrektorów k. p. co do zezwalania na dodatkowe roboty i świadczenia nieprzewidziane w czasie zawierania umowy (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 162) otrzymuje brzmienie:

„39) zezwalanie na dodatkowe roboty i świadczenia, których nie można było przewidzieć w czasie zawierania umowy przez dyrekcję, jeżeli koszt dodatkowych robót lub świadczeń nie przekracza 20% sumy umownej".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r.

Nr I. 1-110/14/46.

165

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 września 1946 r. w sprawie odbioru robót od przedsiębiorców na P. K. P.

Na podstawie § 49 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92), zarządzam, co następuje:

§ 1.

W § 32 ust. (1) zdanie ostatnie Warunków ogólnych wykonywania robót budowlanych przez przedsiębiorców na Polskich Kolejach Państwowych, stanowiących załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1938 r. Nr M Z X 931/90/30 (wydawnictwo „M. K. Nr Z 7") cyfrę „1.000" zastępuje się cyfrą „50.000".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1946 r.

Nr I. 1-59/58/46.

166

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 18 września 1946 r. o posiłkowaniu się przez niekolejowe urzędy (organa) działu komunikacji, niezespolone z władzami administracji ogólnej, przepisami biurowymi obowiązującymi w M.K. i w urzędach P. K. P.

Niniejszym zarządzam:

1. Niekolejowe urzędy i organa działu komunikacji niezespolone z władzami administracji ogólnej oraz zarządy budowy kolei państwowych powinny w swojej pracy biurowej posiłkować się, w miarę możności, przepisami biurowymi obowiązującymi w Ministerstwie Komunikacji i w urzędach P. K. P., ogłoszonymi w Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr 14, poz. 143, 144, 145 i 146.

2. Wykonanie niniejszego okólnika nie może spowodować wzrostu wydatków administracyjnych.

3. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-90/5/46.

DZIAŁ PERSONALNY.

167

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 września 1946 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1945 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1945 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 166) wstawia się po § 7 nowy § 8 o następującym brzmieniu:

„§ 8. 1. Piloci parowozów (pociągów tranzytowych) posiadający prawo kierowania parowozem otrzymują dodatek godzinowy i dodatek parowozowo-kilometrowy według stawek dla maszynisty, piloci nieposiadający tego prawa otrzymują te dodatki według stawek dla pomocników maszynisty.

2. Palacze wagonów ogrzewczych zajęci w drodze przy pociągach otrzymują dodatek godzinowy i dodatek parowozowo-kilometrowy według stawek dla palaczy (trzeciaków).

§ 2.

Dotychczasowy § 8 otrzymuje kolejną numerację § 9, a § 9 numerację § 10.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1947 r.

Nr Pers. 2/407 — 8/46.

168

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1946 r. o służbie przygotowawczej i o egzaminach dla funkcjonariuszów państwowej służby drogowej w dziale Ministerstwa Komunikacji, zaliczonych do kategorii funkcjonariuszów niższych (dróżników).

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164), § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.XII. 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu, niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) i na podstawie art. 2 dekretu z dnia 14. V. 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Poprzedzająca mianowanie do odwołania (prowizorycznie) na stanowisko dróżnika (podstawowe) 3-letnia praca w charakterze pracownika umownego w państwowej służbie drogowej w dziale Ministerstwa Komunikacji, lub w służbie drogowej samorządowej, określona w § 2 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22.II. 1946 r. Nr Pers. 2/00—1/46 o zaliczeniu funkcjonariuszów państwowej służby drogowej w dziale Ministerstwa Komunikacji do kategorii funkcjonariuszów niższych, ustaleniu ich tytułów służbowych oraz zaszeregowaniu do grup uposażenia (Dz. Urz. M. K. Nr 3, poz. 30) zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem", jako przygotowawcza, powinna być odbyta w charakterze kandydata na dróżnika.

2. Od kandydatów do służby przygotowawczej wymagane są następujące kwalifikacje:

1) ukończenie 21-szego, a nie przekroczenie 35-tego roku życia;

2) ukończenie conajmniej 4-ch klas szkoły powszechnej;

3) uprzednie odbycie służby wojskowej, względnie zwolnienie od niej;

4) niekaralność i nienaganny tryb życia, stwierdzony przez świadectwo moralności;

5) stan zdrowia, wymagany do stałej pracy fizycznej na powietrzu, potwierdzony przez świadectwo lekarza urzędowego;

6) odbyta z wynikiem dodatnim conajmniej 6-o miesięczna praca w charakterze robotnika drogowego przy budowie i konserwacji dróg oraz obiektów drogowych, w czym przynajmniej jeden miesiąc praktyki, odbytej pod kierunkiem dróżnika, wyznaczonego przez powiatowy zarząd drogowy. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych uprzednią pracą fachową, okres wyżej wymieniony może być skrócony do 2-ch miesięcy, w tym jeden miesiąc praktyki pod kierunkiem dróżnika. wyznaczonego przez powiatowy zarząd drogowy.

3. Przyjęcie do służby przygotowawczej powinno być poprzedzone przez krótki ustny egzamin, złożony przed kierownikiem powiatowego zarządu drogowego, mający na celu sprawdzenie posiadania przez kandydata podstawowych wiadomości z dziedziny znaków drogowych, ostrzegawczych i urządzeń zabezpieczających, przepisów ruchu i obowiązków policyjno-drogowych dróżnika oraz wykonywania robót konserwacyjnych.

§ 2.

1. Egzamin służbowy, wymagany zgodnie z brzmieniem §§ 2—4 rozporządzeniai warunkujący mianowanie kandydata na dróżnika pracownikiem prowizorycznym, powinien być zda-

ny, przynajmniej z wynikiem dostatecznym, przed komisją egzaminacyjną, wyznaczoną przez kierownika powiatowego zarządu drogowego, z następujących przedmiotów:

1) wiadomości ogólnych z historii i ustroju Państwa;
2) organizacji administracji drogowej i przepisów porządkowych na drogach (na podstawie ustawy drogowej, ustawy o przepisach porządkowych na drogach publicznych itd.);
3) znaków drogowych, ostrzegawczych i urządzeń zabezpieczających oraz ich zastosowania;
4) podstawowych elementów konstrukcji dróg i obiektów drogowych;
5) narzędzi drogowych, najprostszych przyrządów pomiarowych i posługiwania się nimi;
6) wykonywania robót konserwacyjnych na drogach;
7) organizacji mniejszych robót drogowych i mostowych;
8) prowadzenia ewidencji materiałów i robót oraz sporządzania raportów;
9) regulaminów i instrukcji służbowych dla dróżnika.

2. Zezwolenie na składanie egzaminu służbowego wydaje kierownik powiatowego zarządu drogowego, w stosunku do pracowników wymienionych w §§ 2 i 4 rozporządzenia na pisemny wniosek właściwego nadzorcy dróg i mostów w stosunku zaś do kandydatów, wymienionych w § 3 rozporządzenia — na podstawie złożonych zaświadczeń.

§ 3.

1. W skład komisji egzaminacyjnej. wymienionej w § 2 wchodzą: kierownik powiatowego zarządu drogowego lub jego zastępca, jako przewodniczący, jeden z nadzorców dróg i mostów, możliwie ze średnim wykształceniem technicznym oraz delegat miejscowego Oddziału Powiatowego Związku Zawodowego Pracowników Dróg Kołowych R. P.

2. O terminie i zakresie egzaminu zainteresowani zostają zawiadomieni przez kierownika powiatowego zarządu drogowego przynajmniej na 2 tygodnie wcześniej, na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej.

3. Listę kandydatów do egzaminu z podaniem każdemu z nich, wyjaśnienia odnośnie podstawy dopuszczenia do egzaminu (3-letnia praca w charakterze pracownika umownego, służba wojskowa, inna państwowa itp.), przy jednoczesnym podaniu terminów egzaminu, przesyła kierownik powiatowego zarządu drogowego do wydziału komunikacyjnego urzędu wojewódzkiego, który może delegować do egzaminu swego przedstawiciela. W tym ostatnim przypadku przedstawiciel wydziału komunikacyjnego urzędu wojewódzkiego wchodzi w skład komisji egzaminacyjnej jak jej przewodniczący.

4. Z wyniku egzaminu, przeprowadzonego z każdym kandydatem, zostaje spisany protokół według załączonego wzoru (p. wzór Nr 1) z wymienieniem przedmiotów, z których znajomości kandydat był egzaminowany, oceny oraz opinii komisji egzaminacyjnej, co do przydatności kandydata na stanowisko dróżnika w służbie prowizorycznej lub stałej (§§ 2, 3 i 4 rozporządzenia).

5. Egzamin uważany jest za złożony z wynikiem pomyślnym, jeżeli kandydat uzyskał ze wszystkich przedmiotów notę co najmniej „dostateczną". Wynik ogólny egzaminu określa się na podstawie wyników z poszczególnych przedmiotów za pomocą skali ocen: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny. Wynik ogólny egzaminu określa się jako: „bardzo dobry", jeżeli pracownik uzyskał oceny, wyłącznie tylko stopnia „bardzo dobry" i „dobry" przy czym co najmniej połowa not z poszczególnych przedmiotów winna być stopnia „bardzo dobry". Wynik ogólny egzaminu określa się jako „dobry" jeżeli pracownik uzyskał co najmniej połowę not „bardzo dobry" i „dobry" z poszczególnych przedmiotów.

6. Jeżeli wynik egzaminu jest ujemny (ocena niedostateczna) nie może nastąpić mianowanie do odwołania (prowizorycznie) lub na stałe, chyba, że kandydat zda powtórnie egzamin, względnie poprawkę z oceną co najmniej dostateczną.

7. Termin powtórnego egzaminu wyznacza Komisja Egzaminacyjna, stosując zasadę, ze powołanie do tego egzaminu może nastąpić najwcześniej po upływie 2-ch miesięcy, licząc od daty pierwszego egzaminu. Przy wyznaczeniu terminu powtórnego egzaminu Komisja bierze pod uwagę szczegółowe wyniki egzaminu. Składanie egzaminu po raz trzeci jest dopuszczalne wyjątkowo za zgodą naczelnika wydziału komunikacyjnego urzędu wojewódzkiego. W razie uzyskania przy egzaminie oceny „niedostateczny" z jednego przedmiotu, pracownik może być dopuszczony przez komisję egzaminacyjną do egzaminu poprawczego z danego przedmiotu po upływie jednego miesiąca od daty pierwszego egzaminu

8. Protokóły komisji egzaminacyjnych powinny być dołączone do akt osobowych pracownika, znajdujących się w powiatowym zarządzie drogowym.

9. Z egzaminu, zdanego z oceną co najmniej dostateczną, dróżnik otrzymuje świadectwo, według załączonego wzoru (p. wzór Nr 2).

§ 4.

1. W stosunku do zakresu wiadomości, stanowiącego przedmiot egzaminu służbowego, wymienionego w § 2 mogą być stosowane ulgi, mianowicie:

1) osoby, wymienione w § 3 rozporządzenia mogą być zwalniane od egzaminu z tych przedmiotów, z których znajomości, zgodnie z posiadanymi zaświadczeniami złożyły egzamin z wynikiem pomyślnym, w czasie swej poprzedniej służby państwowej, samorządowej lub wojskowej;

2) pracownicy umowni, którzy zgodnie z brzmieniem § 3 rozporządzenia, zajmują co najmniej od 5 lat stanowisko dróżnika i nadają się do mianowania na stałe, względnie którzy pełnią służbę na stanowisku dróżnika krócej niż 5 lat i nadają się do mianowania do odwołania (prowizorycznie), mogą być zwolnieni od egzaminu z przedmiotów, których dostateczną znajomość wykazali w praktyce w czasie swej pracy w charakterze pracownika umownego.

2. Wymienione wyżej ulgi nie mogą dotyczyć przedmiotów wymienionych w § 2 pkt. 2, 3, 8 i 9 niniejszego zarządzenia.

3. O zastosowaniu ulg decyduje komisja egzaminacyjna przed ustaleniem terminu egzaminu. O decyzji komisji powiadamia kandydata kierownik powiatowego zarządu drogowego jednocześnie z zawiadomieniem o terminie egzaminu.

4. O zastosowaniu ulg z podaniem ich podstawy należy w protokóle komisji egzaminacyjnej uczynić wzmiankę.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr P. 4/61—14/46.

Wzór Nr 1.

(Zał. do § 3 zarządz. M. K. Nr P. 4/61—14/46 z dn. 28.VIII. 1946).

Powiatowy Zarząd Drogowy

w . . . .

Nr protokółu egzaminacyjnego

PROTOKÓŁ

Komisji egzaminacyjnej.

Komisja egzaminacyjna dla kandydatów na dróżników w składzie:

Przewodniczący: . . . .

Członkowie: . . . .

. . . .

powołana na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1946 (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 168) o służbie przygotowawczej i o egzaminach dla funkcjonariuszów państwowej służby drogowej w dziale Ministerstwa Komunikacji zaliczonych do kategorii funkcjonariuszów niższych (dróżników) na posiedzeniu w dniu . . . . . . 194 . . roku poddała Ob. . . . . urodz. . . . . . . w roku . . . . . w . . . . egzaminowi służbowemu, przewidzianemu w § 2 powołanego wyżej zarządzenia z następujących przedmiotów:

. . . . :
. . . . :
. . . . :
. . . . :
. . . . :
. . . . :

Na podstawie § 4 powołanego wyżej zarządzenia Ob. . . . . zostął zwolniony z egzaminu z następujących przedmiotów:

. . . . :
. . . . :
. . . . :

Komisja egzaminacyjna stwierdza, że Ob. . . . . zdał egzamin z wynikiem . . . . wobec czego uznaje go za nadającego się do mianowania na stanowisko dróżnika w charakterze funkcjonariusza stałego — prowizorycznego. *).

Członkowie: Przewodniczący:

. . . .

. . . .

. . . .

. . . . dnia . . . . . 194 . . r.

*) Nieodpowiednie skreślić.

Nr protokółu egzaminacyjnego

Wzór Nr 2.

(Zał. do § 3 zarządz. M. K. Nr P. 4/61-14/46 z dnia 28.VIII. 1946 r.).

Powiatowy Zarząd Drogowy

w . . . .

ŚWIADECTWO

Obywatel . . . .

urodzony w . . . .

poddał się w dniu . . . . 194 . . . roku na zasadzie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 168) egzaminowi dla kandydatów na dróżników i złożył go z wynikiem . . .

. . . ., dnia . . . . 194 . . . roku.

Komisja Egzaminacyjna przy Powiatowym Zarządzie Drogowym

w . . . .

(pieczęć)

Przewodniczący: . . . .

Członkowie: . . . .

Dział Ruchu Kolejowego.

169

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 września 1946 r. w sprawie wydawania „Instrukcji dla kierownika biura wagonowego na stacji".

Niniejszym zatwierdzam „Instrukcję dla kierownika biura wagonowego na stacji" Nr R 29, która ukaże się w osobnym wydaniu.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Nr R. T. 3/15/46.

Dział Budowy i Utrzymania Kolei.

170

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 sierpnia 1946 r. w sprawie powierzenia I Oddziałowi Drogowemu w Warszawie czynności, związanych z utrzymaniem (konserwacją) budynków administrowanych przez Ministerstwo Komunikacji.

Niniejszym zarządzam z ważnością od dnia 1 września 1946 r.:

1. I Oddziałowi Drogowemu w Warszawie powierza się obok zwykłych jego czynności utrzymanie (konserwację) i remont budynków administrowanych przez M. K., jako też nadzór nad przestrzeganiem porządku i czystości w tych budynkach i należących do nich podwórzach.

2. Roboty i czynności wymienione w ust. 1 winny być poruczone osobnemu kontrolerowi drogowemu. Jako organa pracy tego kontrolera ustanawia się:

1) referat budowlany w Oddziale;

2) rejon budynków M. K.

3. Na podstawie osobnego zarządzenia Ministerstwa Komunikacji zostanie wyznaczony kontroler drogowy, o którym mowa w ust. 2 jako też ustalony skład osobowy referatu budowlanego i rejonu budynków Min. Kom.

Nr V—2-106/2/46.

171

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1946 r. o trybie postępowania przy sporządzaniu przez pracowników kolejowych projektów bocznic dla instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych.

Niniejszym zarządzam:

Ustala się następujący tryb postępowania przy sporządzaniu przez pracowników PKP projektów bocznic dla instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych:

§ 1.

Tryb postępowania przy wykonywaniu projektu.

1. Pracownikom przedsiębiorstwa „PKP" zabrania się przyjmowania na własną rękę zamówień na sporządzanie projektów bocznic.

2. Zamówienia na projektyześrodkowują się w wydziałach drogowych DOKP. W tym celu, w razie zgłoszenia się interesanta do oddziału drogowego, względnie innych urzędów PKP, zgłoszenie kieruje się do wydziału drogowego dyrekcji.

3. Po otrzymaniu zamówienia na wykonanie projektu dyrekcja wyznacza pracownika, któremu powierza sporządzenie projektu, po uprzednim podpisaniu przez interesanta deklaracji oraz wpłaceniu przez niego zaliczki na poczet należności za wykonanie projektu. Deklaracja powinna zawierać zasady, według których oblicza się należność za projekt bocznicy.

4. Przy wyznaczaniu pracownika do wykonania projektu dyrekcja powinna mieć na względzie przede wszystkim interesy służbowe i kwalifikacje pracowników, a także równomierność wykonywania przez pracowników zajęć ubocznych. Pracownik opracowujący projekt nie może brać udziału w jego zatwierdzeniu przez władze PKP.

5. Zasadniczo wykonanie projektów należy powierzać inżynierom drogowym.

6. Pracownicy powinni wykonywać projekty w godzinach pozasłużbowych.

7. W celu umożliwienia pracownikowi dokonania pomiarów — dyrekcja może mu udzielić urlopu — na poczet urlopu wypoczynkowego. W żadnym przypadku pracownikowi nie przysługują diety z tytułu wykonywania projektów za wynagrodzeniem. Wyjazdy, jak również praca przy wykonywaniu projektów. nie powinny wpływać ujemnie na bieg spraw służbowych.

8. Pracownik, któremu powierzono wykonanie projektu, może za zezwoleniem dyrekcji, powierzyć część pracy do wykonania podwładnym pracownikom, ale tylko w godzinach pozasłużbowych.

§ 2.

Zasady rozrachunków pomiędzy dyrekcją, a pracownikiem projektodawcą i interesantem.

1. Po sporządzeniu kosztorysu i obliczeniu należności za wykonanie projektu dyrekcja wzywa interesanta do wpłacenia tej należności po potrąceniu zaliczki (§ 1 ust. 3).

2. Pobrana od interesanta należność za wykonanie projektu winna być zarachowana w 40% na rachunek dochodów przedsiębiorstwa PKP (Dz. 2, rozdz. 2, § 5, poz. 3), zarówno na pokrycie kosztów związanych z wykonaniem i zatwierdzeniem projektu. jak również z tytułu bezpłatnego korzystania przez wykonawców projektu z materiału i robocizny kolejowej, tej ostatniej tylko przy pomiarach na gruncie; pozostałe 60% pobranej należności inkasują dyrekcje w formie depozytu na specjalnym koncie z przeznaczeniem na wypłatę należności za opracowanie projektu wykonawcom projektu i współdziałającym pracownikom.

3. Podziału wynagrodzenia pieniężnego pomiędzy projektodawcę, a współdziałających z nim pracowników (§ 1 ust. 8) dokonywują dyrekcje na wniosek projektodawcy.

§ 3.

Wysokość opłat, pobieranych przez dyrekcje za sporządzanie projektów.

1. Wysokość opłaty za projekty ustala dyrekcja uwzględniając specjalne warunki, z tym zastrzeżeniem, że opłata nie może przekroczyć 2% sumy kosztorysowej robót.

2. Suma kosztorysowa brutto powinna być obliczona na podstawie ewidencyjnych cen materiałów nawierzchni, przy czym koszt rozjazdów szyn i złączek powinien odpowiadać cenom nawierzchni staroużytecznej, koszt zaś podrozjezdnic i podkładów — cenom materiałów nowych.

3. Wydzierżawienie nawierzchni kolejowej nie może wpływać na zmniejszenie pobieranej przez dyrekcje opłaty za sporządzenie projektu bocznicy.

4. Norma opłat, podana w ust. 1, obowiązuje również przy sporządzaniu projektów przeróbek i przedłużeń bocznic.

§ 4.

Przepisy końcowe.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 30 września 1931 r. Nr V-1 a/7285/31 o trybie postępowania przy sporządzaniu przez pracowników kolejowych projektów bocznic dla przedsiębiorstw prywatnych (Dz. U. M. K. Nr 20. poz. 159).

Nr V-4-311/10/46.

172

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 września 1946 r. w sprawie wydania „Instrukcji do walki ze śniegiem na kolejach Nr D. 25".

Zatwierdzam „Instrukcję do walki ze śniegiem na kolejach — Nr D. 25". która ukaże się w osobnym wydaniu.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą „Instrukcja do walki ze śniegiem na kolejach Nr D. 25" wprowadzona rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 listopada 1937 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 59, poz. 510).

Nr RT—2/1/46.

Dział Mechaniczno-Kolejowy.

173

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 września 1946 r. w sprawie wydania „Instrukcji dla przemywacza kotłów parowych".

Niniejszym zatwierdzam „Instrukcję dla przemywacza kotłów parowych", która ukaże się w osobnym wydaniu.

Instrukcja ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą „Instrukcja dla przemywacza kotłów parowych" (M. 30) wydana w r. 1926.

Nr RT — 60/19/46.

Dział Dróg Kołowych.

174

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 września 1946 r. w sprawie wykonywania pracy przez dróżników

Przy objazdach inspekcyjnych stwierdzono wielokrotnie, że niektórzy dróżnicy, mając do pomocy przy robotach konserwacyjnych zaledwie 2—3 robotników, nie pracują wraz z nimi, a ograniczają się tylko do wykonywania nadzoru.

Należy stosować zasadę, że dróżnik jest pracownikiem, którego obowiązkiem w pierwszym rzędzie jest bezpośrednia praca fizyczna przy wykonywaniu robót konserwacyjnych na przydzielonym mu odcinku.

W wypadkach konieczności, mogą być przydzielani dróżnikowi do pomocy robotnicy na podstawie decyzji kierownika powiatowego zarządu drogowego, lecz i w tym wypadku dróżnik powinien pracować wraz z przydzielonymi mu robotnikami w charakterze przodownika.

W wyjątkowych przypadkach, przy większej od 6 osób grupy robotników, na wyraźne polecenie kierownika powiatowego zarządu drogowego, przy pewnych bardziej skomplikowanych robotach dróżnik może sprawować tylko dozorowanie robót.

Nr IX—1-102/54/46.

Część C

175

Uchwała Rady Ministrów z dn. 8 sierpnia 1946 r. o zatwierdzeniu Statutu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot".

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 92, poz. 173).

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „LOT", (Dz. U. R. P. Nr 3. poz. 21) zatwierdza się statut przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „LOT" w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszej uchwały.

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r.

Statut

przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „LOT".

I. Nazwa i zakres działania.

§ 1.

Nazwa przedsiębiorstwa brzmi: Polskie Linie Lotnicze „LOT", zwane w dalszych postanowieniach w skróceniu „LOT".

§ 2.

Przedsiębiorstwo działa na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „LOT" (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 21) oraz na podstawie postanowień niniejszego statutu i regulaminów wydanych zgodnie z powołaną ustawą i statutem.

§ 3.

1. Przedmiotem działalności „LOTU" jest:

1) organizacja i eksploatacja linii lotniczych, w szczególności przewóz osób, bagażu, towarów i poczty;

2) organizowanie turystyki powietrznej;

3) dokonywanie na zasadach wyłączności zdjęć aerofotogrametrycznych dla wszelkich celów w porozumieniu z Ministerstwem Bezpieczeństwa Publicznego;

4) dokonywanie wszelkich innych czynności nie wymienionych wyżej a wchodzących w zakres komunikacji powietrznej.

2. Do zakresu działania „LOTU" należy w szczególności:

1) eksploatacja portów i tras lotniczych na zlecenie i na warunkach określonych przez Ministra Komunikacji;

2) współdziałanie w wychowaniu lotniczym społeczeństwa i w prowadzeniu propagandy lotnictwa;

3) inicjatywa i współdziałanie w rozwoju żeglugi powietrznej;

4) współdziałanie w organizowaniu przedsiębiorstw i instytucyj, mających na celu rozwój komunikacji lotniczej;

5) popieranie badań naukowych i twórczości naukowej w zakresie lotnictwa.

§ 4.

1. Działalność „LOTU" rozciąga się na obszar Państwa Polskiego oraz w ramach umów międzynarodowych, na zagranicę.

2. „LOT" ma prawo otwierania swych placówek w kraju i zagranicą.

3. Siedzibą organów naczelnych „LOTU" jest miasto st. Warszawa.

4. „LOT" podlega wpisowi do rejestru handlowego i z chwilą zarejestrowania nabywa osobowość prawną. Wpisaniu do rejestru podlega firma, siedziba, przedmiot przedsiębiorstwa oraz imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania zobowiązań, skryptów dłużnych, weksli w imieniu „LOTU", a także zmiany powyższych danych.

§ 5.

„LOT" ma prawo używania:

1) okrągłej pieczęci z godłem państwowym i napisem w otoku „Polskie Linie Lotnicze „LOT";

2) bandery.

§ 6.

Minister Komunikacji ustali wzór znaku przedsiębiorstwa i umundurowania pracowników.

II. Zasady prowadzenia.

§ 7.

„LOT" jest prowadzony na zasadach gospodarki handlowej z uwzględnieniem potrzeb Państwa oraz interesów życia społecznego i gospodarczego.

§ 8.

1. Rokiem operacyjnym „LOTU" jest rok kalendarzowy.

2. Plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne „LOTU" podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

§ 9.

Bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa oraz podział zysków winny być przedstawione do dnia 1 kwietnia każdego roku i podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 10.

1. Do ważności zobowiązań „LOTU" wymagany jest pod nazwą firmy podpis Naczelnego Dyrektora, lub dwóch prokurentów.

2. Skrypty dłużne i wekslowe, wystawione przez „LOT", podpisuje Naczelny Dyrektor i jeden z dyrektorów lub jeden z dyrektorów i prokurent.

III. Władze.

§ 11.

Władze „LOTU" stanowią:

1) Rada Nadzorcza;

2) Dyrekcja;

3) Komisja Rewizyjna.

§ 12.

1. W skład Rady Nadzorczej wchodzą:

1) przewodniczący i jego zastępca;

2) przedstawiciele Ministrów: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Przemysłu, Żeglugi i Handlu zagranicznego;

3) przedstawiciel Centralnego Urzędu Planowania;

4) przedstawiciel Komisji Centralnej Związków Zawodowych;

5) znawca nauk technicznych z dziedziny lotnictwa i

6) osoba znana z działalności społecznej w dziedzinie lotnictwa.

2. Przewodniczącego, jego zastępcę i innych członków Rady powołuje i zwalnia Minister Komunikacji.

Przedstawicieli Ministrów w Radzie powołuje i zwalnia Minister Komunikacji na wniosek właściwych Ministrów, przedstawiciela Centralnego Urzędu Planowania — na wniosek Prezesa tego Urzędu i przedstawiciela Centralnej Komisji Związków Zawodowych na wniosek tejże Komisji.

§ 13.

Do właściwości Rady Nadzorczej należy:

1) sprawowanie ogólnego nadzoru i kontroli nad działalnością „LOTU";

2) opiniowanie planu finansowo-gospodarczego i planu inwestycyjnego;

3) opiniowanie bilansów, rachunku zysków i strat i podziału czystego zysku oraz sprawozdań Dyrekcji;

4) rozpatrywanie i przedstawianie Ministrowi Komunikacji wniosków w przedmiocie zbywania i obciążania majątku nieruchomego, użytkowanego przez „LOT", oraz zaciągania pożyczek długoterminowych;

5) załatwianie wszelkich spraw zleconych Radzie przez Ministra Komunikacji;

6) udzielanie prokury na wniosek Naczelnego Dyrektora „LOTU";

7) rozpatrywanie wniosków, zgłoszonych przez Naczelnego Dyrektora „LOTU" lub członków Rady.

§ 14.

1. Posiedzenie Rady Nadzorczej zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek członków Rady Nadzorczej lub Naczelnego Dyrektora „LOTU", oraz na żądanie Ministra Komunikacji;

2. Posiedzenia winny się odbywać co najmniej raz na trzy miesiące;

3. Do ważności uchwał Rady Nadzorczej wymagana jest obecność przynajmniej 6 członków;

4. Minister Komunikacji nadaje regulamin Radzie Nadzorczej.

§ 15.

Członkowie Rady Nadzorczej pobierają wynagrodzenie z funduszów „LOTU". Wysokość tego wynagrodzenia ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 16.

1. Dyrekcję stanowią: Naczelny Dyrektor oraz bezpośrednio mu podlegający Dyrektor Administracyjny i Techniczny.

2. Regulamin Dyrekcji nada Minister Komunikacji.

§ 17.

1. Naczelny Dyrektor zarządza wszelkimi sprawami „LOTU" i jest odpowiedzialny za prowadzenie przedsiębiorstwa. Naczelnego Dyrektora powołuje i zwalnia Minister Komunikacji.

2. Do zakresu działania Naczelnego Dyrektora należy w szczególności:

1) ogólne kierownictwo administracyjne techniczne oraz koordynacja pracy poszczególnych działów „LOTU";

2) prowadzenie spraw „LOTU" w ramach określonych planem finansowo-gospodarczym i inwestycyjnym;

3) opracowywanie planu finansowo-gospodarczego, inwestycyjnego, bilansu, rachunku zysków i strat, podziału czystego zysku, oraz składanie sprawozdań na żądanie władz;

4) branie udziału w posiedzeniach Rady Nadzorczej;

5) reprezentowanie „LOTU" w sądzie i poza sądem;

6) przyjmowanie i zwalnianie pracowników oraz przedstawianie wniosków Ministrowi Komunikacji co do przyjmowania i zwalniania członków Dyrekcji.

§ 18.

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3-ch członków, powoływanych corocznie przez Ministra Komunikacji.

2. Zadaniem Komisji Rewizyjnej jest przeprowadzenie dorocznej kontroli rachunkowej, kasowej i materiałowej, badanie bilansu oraz rachunku zysków i strat zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym.

3. Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują wynagrodzenie z funduszów „LOTU", określone przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

4. Komisja Rewizyjna przedstawia swe sprawozdania Ministrom Komunikacji i Skarbu, a ich odpisy doręcza Radzie Nadzorczej i Naczelnemu Dyrektorowi „LOTU".

Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dz. U. R. P. dotyczących częściowo lub interesujących dział komunikacji.

176

Dekret z dnia 28 czerwca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 226).

177

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 21 maja 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Przemysłu, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Aprowizacji i Handlu, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Odbudowy i Ziem Odzyskanych o określeniu osób, których majątek przechodzi na własność państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 182).

178

Rozporządzenie Ministrów: Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dn. 13 czerwca 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 185).

179

Dekret z dn. 12 czerwca 1946 r. o zmianie dekretu z dn. 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

(p. Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 187).

180

Dekret z dn. 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192).

181

Dekret z dn. 13 czerwca 1946 r. o zmianie dekretu z dn. 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 193).

182

Dekret z dn. 25 czerwca 1946 r. o przystosowaniu przepisów o postępowaniu doraźnym do postępowania przed sądami wojskowymi.

(p. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 194).

183

Dekret z dn. 16 stycznia 1946 r. o powszechnym obowiązku wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

(p. Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 195).

184

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 5 lipca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 241).

185

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 7 sierpnia 1946 r. w sprawie przeciętnych zarobków jako podstawy do ubezpieczenia.

(p. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 243).

SPROSTOWANIE.

W „Przepisach o przewozie przesyłek gospodarczych (służbowych) Polskich Kolei Państwowych" stanowiących załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 112) należy sprostować następujące omyłki:

W § 1 ust. 2 w drugim wierszu wyraz w nawiasie „przewozowego" zastępuje się wyrazem „przesyłkowego" a po nawiasie wstawia się wyrazy: „na przesyłki wymienione w ust. 1 pkt. 3)".

Adres Redakcji Dz. U. i Administracji Wydawnictw M K., Warszawa, ul. Chałubińskiego 4.

Warunki prenumeraty: kwartalnie 40 zł.

Administracja Wydawnictw przyjmuje prenumeratę, którą można również wpłacać do PKO. konto czekowe w Warszawie Nr I-658. Pojedyncze egzemplarze w cenie 10 zł są do nabycia w Administracji Wydawnictw i w Składnicach taryfowych poszczególnych DOKP. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji.

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, ul. Chałubińskiego Nr 4.